

UJSK
Magazín

8/IV. sezona

1/2008

■ Nejvyšší tuzemská soutěž už má za sebou dvě třetiny základní části

Zajímavá čísla ze statistik Trocal ŽBL

Dvě třetiny dlouhodobé části Trocal Ženské basketbalové ligy už jsou za námi. Do konce základní části zbývá odehrát už jen šest z osmnácti zápasů. Jak jsou momentálně rozdány karty a jaká je řeč čísel, především z pohledu ZVVZ USK Praha?

Na prvních dvou místech není a zřejmě ani nebude nic nového. Žádný převrat se nekoná. Oba tuzemští suveréni – brněnský Gambrinus a ZVVZ USK – si bezpečně hlídají své výsostné

postavení na špici tabulky a vůbec nic nenasvědčuje tomu, že by se to v nejbližší době mělo nějak zásadně změnit. V jediném dosavadním vzájemném souboji bylo v hlavním městě úspěšnější Brno, které vyhrálo o osmnáct bodů 78:60, byť ještě šest minut před koncem byl rozdíl ve skóre poloviční. Tato porážka je také jediným neúspěchem hráček v modrožlutých dresech. Dalších jedenáct střetnutí jsme s přehledem vyhráli s průměrným rozdílem ve skóre 35 bodů.

Nejlepší střelkyní našeho týmu v Trocal ŽBL je momentálně Michaela Ferančíková s průměrem 13,1 bodu na zápas – v ligovém žebříčku jí patří třinácté místo. V dvouciferných číslech jsou ještě francouzská křídelnice Sandra LeDréan (11,9, v žebříčku Trocal ŽBL 17. místo), americká rozehrávačka Lindsay Whalen (11,8, v žebříčku Trocal ŽBL 22. místo), česká reprezentantka Markéta Mokrošová (11,7, v žebříčku Trocal ŽBL 23. místo), ruská posila z Jekatěrinburgu Elena

Karpova (11,2, v žebříčku Trocal ŽBL 25. místo) a další členka českého národního týmu Kateřina Elhotová (10,6, v žebříčku Trocal ŽBL 30. místo).

Elitní trojkařkou ligy je nyní Markéta Mokrošová, která proměnila 25 z 51 střeleckých pokusů z perimetru, a má tak vynikající úspěšnost 49%. Tatáž hráčka je vysoko rovněž v žebříčku trestných hodů – z šestnácti pokusů minula pouze jediný (!) a s úspěšností 93,7% jí patří třetí pozice, hned za brněnským duem excelentních střelkyň Zuzana Žirková (97,2% - 35/36)-Jana

Veselá (96,2% - 26/27). Na čtvrtém místě je pak další basketbalistka ZVVZ USK, reprezentační pivotka Michaela Hartigová (92,8% - 13/14) a v elitní desítce šestkařek je na osmém místě i Michaela Ferančíková (87% - 27/31).

Suverénně nejlépe útočně doskakujícím týmem Trocal ŽBL je ZVVZ USK Praha. Naše basketbalistky doskočí v každém utkání pod soupeřovým košem v průměru 14,2 míče, a to se pochopitelně odráží i v jejich postavení v individuálním žebříčku: mezi desítkou nejlépe útočně

doskakujících hráček ligy máme hned tři zástupkyně. Na druhém místě je s průměrem 3,2 útočného doskoku americká pivotka Janell Burse, o tři příčky níže mladá francouzská naděje Elodie Godin (2,6) a desítku uzavírá její krajanka a spoluhráčka z reprezentace Sandra LeDréan (2,3).

Před námi, čí spíše před hráčkami a realizačním týmem, je posledních šest zápasů základní části. Tím nejzajímavějším a nejsledovanějším bude bezpochyby odveta s brněnským Gambrinusem, k níž dojde na hřišti soupeřek v polovině února.

Radka Falge si dovede docela dobře představit, že by žila v Hongkongu i několik let

Neúspěch je třeba použít jako pořádně napružený odrazový můstek

Radka Falge, marketingová manažerka ZVZ USK Praha, má za sebou nezvykle prožité vánoční svátky. Vůbec poprvé je totiž strávila v zahraničí. A rozhodně se přitom nedá říct, že by byla zrovna „za humny“ – v polovině prosince totiž odcestovala za svým manželem až do Hongkongu. Povídali jsme si nejen o tom, jaké pro ni první Vánoce v cizině vlastně byly, ale i o Hongkongu jako takovém.

Vraťme se k vánočním svátkům. Ty jsi je strávila se svým manželem v Hongkongu.

Vzpomeneš si, kolikáté Vánoce v zahraničí to pro tebe byly?

Vzpomenu si snadno, protože to bylo poprvé. Doposud jsem Vánoce vždy slavila tradičně s naší rozvětvenou rodinou a nejbližšími přáteli. Můj manžel Honza ale od listopadu pracuje jako trenér u Hongkongské triatlonové reprezentace a vánoční volno bylo na několik měsíců jedinou možností, jak být spolu. Nebylo tedy co řešit.

Měli jste možnost dodržet alespoň nějakou tradici z klasických českých Vánoc?

Doma jsem nastavila improvizovaný stromček z kytky v květináči, pod který jsme si nadělili dárky. Štědrý večer jsme ale strávili naprosto nevánočně s lahví vína v hotelu v Číně, kde jsme byli na soustředění s juniorským triatlonovým výběrem.

Jsi sentimentální typ – tzn. bylo ti smutno, že trávíš svátky daleko od své rodiny? Ani ne, brala jsem výlet do Asie spíš jako opožděnou dovolenou. Letos v létě jsme pořádnou, hlavně díky startu na Ironman Austria, nestihli. A Vánoce v podobě

rybí polévky, kapra a dárků jsem s rodinou dohнала po svém návratu v lednu.

Měla jsi čas se v Hongkongu pořádně porozhlédnout? Co tě tam nejvíce zaujalo?

Viděla jsem toho poměrně dost. Ráno jsem většinou byla na tréninku s Honzovými svěřenci a potom vyrážela poznávat město. Největším překvapením pro mě určitě bylo prostředí. Hongkong totiž není jen betonové město plné mrakodrapů, ale kromě pěkného moře se nedaleko od pobřeží zvedají krásné zelené kopečky, občas spíš hory, kam se hodně chodí na trekové výlety. Žádný větší výlet jsme bohužel nestihli, ale zelený ostrov Lantau, nebo Monkey park ve vnitrozemí, kde žijí divoké opičky, mě přesvědčil, že o přírodu tu nouze není. Jinak jsem navštěvovala muzea, krásné místní chrámy, trochu nakupovala, prostě si užívala volna.

Jak na tebe zapůsobili tamní obyvatelé?

Všichni, se kterými jsem se setkala, byli velmi příjemní a vstřícní. Proti uspěchané Evropě mně připadal hongkongský život klidnější a méně agresivní i přesto, že se jedná o město se sedmi miliony obyvatel. Angličtina je tu díky historii pod anglickou nadvládou naprosto běžná, výjimečně potkáte člověka, který by nerozuměl. Na druhou stranu jsem měla pocit, že pokud jde o věci

osobnější rázu, jsou lidé celkem uzavření a nevyjadřují příliš často vlastní názory. Občas vůbec nedokážete odhadnout, co si myslí.

Psala jsi mi, že lidé v Číně nejsou zvyklí na řešení nečekaných problémů. Měla jsi s tím nějakou osobní zkušenost? :-)

Myslím, že je to trochu typický rys asijských národů. Jsou velmi pracovití, zvyklí plnit úkoly, pokud ale něco není podle rozpisu, řádu či jasných instrukcí, nevědí si rady. Stalo se mi, že jsem potřebovala v bance vyměnit peněz. Za normálních okolností dokládáte cestovní pas, ten jsem ale zrovna měla na imigračním oddělení s žádostí o čínské vízum. Předkládala jsem tedy doklady jiné, od řidičského průkazu, po český občanský průkaz a kreditní kartu. Ve třech bankách jsem neuspěla, ve čtvrté se slečna na přepážce šla zeptat šéfově. Nakonec si všechno okopírovala a peníze mi vyměnila, bylo ale jasné, že s tím opravdu nesouhlasí, protože ten pas zkrátka nemám. Když jsem z banky odcházela, z kanceláře vyšla dotyčná šéfová, která

5 věcí, které možná o Radce nevíte...

? Kdo ji v životě nejvíce ovlivnil...

...Určitě rodiče a prarodiče. A nemůžu zapomenout zmínit partu rodinných přátel kolem lyžařského oddílu Sokola Nusle (dříve Orbis).

? Má, nebo měla, nějaký basketbalový vzor...

...Než profesní, spíš lidský, a těch je dost. Obdivovala jsem a obdivuji například paní Jaroslavu Moserovou, Jiřinu Šiklovou, nebo malíře Petra Síse a taky Jeho Svatost dalajlamu, bylo by jich hodně...

? Jakou knížku naposledy přečetla...

...Mám permanentně načatých několik knih, z nichž některé zůstávají rozečteny hodně dlouho. Ale naposledy jsem úspěšně dokončila „Mušle a jiné příběhy“ od Květy Legátové a „Záhir“ Paola Coelho, obě se mi líbily.

? Co ji zaručeně dokáže rozesmát...

...Přátelé

? Jaká je její představa ideální dovolené...

...Kdekoliv, kde se mi podaří hodit za hlavu všechny problémy a tzv. vypnout.

výměnu povolila a ukázalo se, že to je Angličanka :-).

Dovedeš si představit, že bys v Hongkongu měla žít třeba několik let?

Myslím, že ano. Cestování a poznávání odlišných stylů života a kultur je vždy pro člověka velkým přínosem. Jsme potom schopni se na svůj život a případné problémy dívat s odstupem, trochu jiné perspektivy a nemyslet si, že zrovna my jsme střed vesmíru. Žila jsem několik měsíců v USA a v Anglii a oba tyto pobyty mimo domov mi daly strašně moc. Samozřejmě, že se vám vždy stýská, pokaždé je tu nějaký kompromis. Naštěstí je ale dnes cestování po celém světě snadno dostupné.

Dá se říct, že bys návštěvu Hongkongu čtenářům našeho magazínu vřele doporučila?

Rozhodně, doporučuji 100%. Zajímavé město, pěkná příroda,

výborná kuchyně, příjemní lidé, všude čisto a bezpečno.

■ Přivezla sis do České republiky „něco“, o čem můžeš říct, že to byl zážitek na celý život?

Každý den přinesl něco nového a nezapomenutelného. Zmíním se ale o zážitku, který nepatřil do kategorie pozitivních, a tím byl třídní pobyt v Číně. Poslední dobou občas někde čtu, jak se Čínská lidová republika úspěšně vzdaluje totalitnímu systému a postupně implantuje demokracii. Já jsem rozhodně ten pocit neměla. Nepříjemné celní kontroly, šedá města bez aut, smutní lidé, očividná chudoba a prázdné hotely na pobřeží v době vánočních svátků mě o zdravě fungujícím státě rozhodně nepřesvědčily. Hongkong je

opravdu jiný svět a díky smlouvě „Jedna země, dva systémy“, by to tak minimálně do roku 2048 mělo zůstat.

■ Vzpomeneš si ještě, co jsi jako první udělala po návratu do České republiky?

Po příjezdu jsem zavolala své rodině. Doma jsem si potom ze všeho nejdřív napustila horkou vanu.

■ Byla jsi i navzdory velké vzdálenosti informována o dění v USK?

Samozřejmě, internet ve čtvrti Wu Kwai Sha v Hongkongu šlape

stejně dobře jako Na Folimance v Praze.

■ Jak jsi přijala fakt, že se ZVVZ USK bohužel nepodařilo postoupit ze základní skupiny Evropské ligy?

Je to velká škoda, týmu jsem postup moc přála. Rozhodně to nebyl jen jediný zápas, kdy jsme měli klíčové vítězství na dosah a bohužel to nedopadlo, o to víc prohra mrzí. Sezona ale nekončí, čekají nás ještě boje o ligový titul. A jak se říká, všechno špatné je pro něco dobré... S neúspěchem se podle mého dá udělat jediné: použít ho jako pořádně napružený odrazový můstek. Na závěr mě ještě napadá můj oblíbený motivační citát: „Někdo musí být nejlepší, tak proč ne ty?“. (George S. Patton)

ČERNÁ

BÍLÁ

moře

hory

Hory u moře :-)

Divokej Bill

Chinaski

Divokej Bill- doporučuji koncert, jsou naživo lepší, než z CD.

komedie

horor

Nehysterické komedie- naposled mě před Vánoci nadchlo DVD s filmem „Láska nebeská“.

český jazyk

matematika

Volba je jasná, český jazyk patřil vždy k mým nejoblíbenějším předmětům.

sukně

kalhoty

Kalhoty, v mém šatníku vedou nad sukněmi minimálně 20:3.

Praha

Paříž

Praha, i když Paříž mám moc ráda, přesto doma je doma.

Brad Pitt

George Clooney

Brad Pitt, hlavně zásluhou filmu „Sedm let v Tibetu“.

**■ Ptala se Markéta Mokořová,
odpovídala Marinela Agalareva**

Klidně bych se v České republice usadila

Bulharskou basketbalistku Marinelu Agalarevu, která si v ZVVZ USK „kroutí“ svou první sezonu, zpovídala v dalším pokračování Štafety česká reprezentantka Markéta Mokořová. Své spoluhráčky se ptala mimo jiné na to, jak se jí líbí v České republice a zda už plánuje program na letní dovolenou.

■ Ve svojí kariéře jsi už prošla dost zeměmi i družstvy, ve kterém se ti nejvíce líbilo?

Ano, když jsem se rozhodla ukončit svou sportovní kariéru v Bulharsku, opravdu jsem se vydala do světa a nejvíce se mi líbilo v chorvatském Gospici. Momenty, strávené tam, byly dosud nejlepší v mém životě.

■ Co plánuješ na prázdniny, na léto?

Už teď se těším na dovolenou, kterou strávím ve Španělsku. Moje sestra tam již několik let žije a pracuje a já ji konečně pojedou navštívit.

■ Česká republika není jen Praha a pivo, co bys ještě o ní řekla ty?

Česká republika je krásná země, už jsem měla možnosti vidět i různá další města kromě Prahy. Líbí se mi tady místní vysoká životní úroveň

a neustálý rozvoj. Kdybyste se mě zeptali, zda bych se tu chtěla usadit, rozhodně bych odpověděla ano.

■ Kdyby sis mohla vybrat nějakou filmovou postavu a mohla si ji zahrát, která by to byla a proč?

Moc se mi líbí film „Osobní strážce“. Kdybych uměla zpívat jako Whitney Houston, velice ráda bych si zahrála její roli v tomto filmu.

■ Jaká je tvoje jiná oblíbená činnost kromě chození na trénink? :-)

Nejradši se dívám na televizi – nejvíce mě zajímají sportovní programy a hned poté filmy.

■ Trenéry těší, že mladší žákyně a starší minižákyně společně táhnou za jeden provaz

Pařížskou ulicí ruku v ruce...

Mladší žákyně a starší minižákyně jsou jeden tým, jedna velká tréninková skupina někdy až dvaceti hráček, hrajících dvě soutěže různých věkových kategorií. Věkový rozdíl mezi nejstarší a nejmladší hráčkou je skoro čtyři roky a rozdíl v době aktivního hraní a trénování

změn, kdy si každá hráčka zvyká na určitý řád a s tím spojené povinnosti, zjišťuje, že pokud chce v basketbale něčeho dosáhnout a nadále se zlepšovat, musí hlavně opravdu sama chtít a tvrdě na tom pracovat. Hráčka, která se s tímto neztotožní, se s námi musí bohužel rozloučit. Jako náhrada

pracujeme velice rádi, nehoníme žádné výsledky, ale jdeme cestou kladného vztahu ke sportu, zdraví, všestrannosti a dokonalého zvládnutí těch nejzákladnějších basketbalových dovedností. Snažíme se u hráček postavit pevné a nezbouratelné základy pro pozdější obrovskou stavbu specifických složitých činností a dovedností.

Nejvíce nás těší, že holky, ač jsou mezi nimi velké věkové nebo výkonnostní rozdíly, jsou jedna velká parta, kde každá podporuje každou a společně táhnou za jeden provaz, o čemž jsme se mohli přesvědčit na posledním tréninku v roce 2007, který se uskutečnil v prostředí Staroměstského náměstí. Hráčky byly

basketbalu mezi služebně nejstarší a nejmladší hráčkou je až pět let. Tato tréninková skupina se schází pravidelně třikrát týdně na trénink v ZŠ Ohradní. Jednou týdně hraje zápas Pražského přeboru mladších žákyně a zhruba jednou za měsíc turnaj Pražského přeboru starších minižákyně, kde domácím prostředím zápasů je ZŠ TGM v Modřanech.

V současné době procházíme s týmem obdobím bouřlivých

takto odešlých hráček přicházejí naštěstí hráčky nové, basketbalem neposkvrněné, které opravdu chtějí hrát, trénovat a udělat vše pro to, aby se zlepšovaly.

S těmito hráčkami je sice větší práce, protože vyžadují jako začátečnice zvláštní zacházení, ale rychlost, jakou se zlepšují, a radost, jakou jim hra a trénování přináší, je pro nás – trenéry – takovou malou odměnou. Jako trenéři s tímto družstvem

rozděleny do dvou týmů a po stopách různých indicií a šifer se snažily projít co nejrychleji stanovenou trasu. Šifrovací hra trvala asi hodinu, a ačkoliv jedno družstvo vyhrálo o pouhých čtyřicet vteřin, šla potom obě družstva vesele ruku v ruce Pařížskou ulicí na zaslouženou odměnu - pizzu, což byl pro nás nezapomenutelný zážitek. Ten pohled na tento tým si budeme pamatovat navždy.

Trenéři Milan a Lenka

■ Ptaly se a odpovídaly Kamila Štěpánová a Kateřina Holická

Cestou na volejbal jsem se rozmyslela a šla jsem na basket...

Ptala se Kateřina Holická, odpovídala Kamila Štěpánová...

1. Jak ses dostala k basketu?

K basketu mě přivedli rodiče. Táta hrál basket a já jako malá chodila na zápasy. Mamka sice hrála volejbal, ale mě spíš zaujal basket.

I když poprvé, když jsem se rozhodla, tak jsem šla na volejbalový trénink, ale cestou jsem se rozmyslela a radši šla na ten basket 😊

2. Kdo je tvým basketbalovým vzorem?

Tak vyloženě žádný vzor nemám, ale se mi líbí jak hrají třeba Nolan, Lauren Jackson a Montaňana. Tu jsem viděla naposledy minulou středu a ta holka to fakt válí...

3. Jaký jiný sport by sis vybrala kromě basketu?

Asi fotbal 🤔. Nevím, jestli bych ho mohla hrát, ale koukat na něj můžu pořád. Teda nemyslím samozřejmě českou ligu, ta mě zrovna dvakrát nebere...

4. Jsi ráda, že hraješ za USK? Proč se ti tu líbí?

Jsem ráda, že jsem dostala šanci zrovna v tomto klubu. Myslím, že to je sen každého, kdo se sportu nějak víc věnuje, dostat se do jednoho z nejlepších týmů v republice. V USK jsou super lidi, hlavně spoluhráčky, je tady super parta jak v nejvyšší lize, tak i v první lize atd. Realizační tým je taky dobrý, celkově jsem tady spokojená.

5. Jak ti to jde ve škole? 🤔

No, ve škole... Hm, dobrá otázka 🤔 Tak jde mi to, jak jinak 🤔 Jsem chytrá, cílevědomá holka, která prostě bez školy nemůže žít 😊

Ptala se Kamila Štěpánová, odpovídala Kateřina Holická

1. Jak by sis představovala ideální den?

Ideální den je, když nikam nemusím spěchat, když je jedno, v kolik hodin ráno vstanu a když vím, že druhý den zas nemusím brzo vstávat. Ale takových dnů je fakt málo.

2. Kdyby sis mohla vybrat jakéhokoliv chlapa na světě, s kým bys mohla mít v budoucnu mimino, kdo by to byl a proč?

Nevím konkrétně koho, ale plánuju si vzít černocho, abych s ním mohla mít malý černoušky... ti sou strašně krásní 🤔

3. Co ráda jíš? Máš nějaké jídlo, bez kterého bys nemohla žít?

Já jím ráda úplně všechno, ale nemůžu být bez gumových medvídků nebo čokolády. Čokoládu mám nejradši hořkou. Takovou tu na vaření 🤔 No, anebo bílou.

4. Co pro tebe znamená, když se řekne basket?

Znamená to pro mě půl dne, který trávím se svými spoluhráčkama. Nejen na tréninku, ale i mimo něj. Nikdy bych ho za nic nevyměnila, protože mi přinesl spoustu dobrých kamarádů.

5. Máš nějaký sen, kterého bys chtěla doopravdy dosáhnout?

Bude to znít divně, ale jednou bych chtěla být letuškou 🤔 Líbí se mi cestovat, ráda komunikuju s lidma a cizí jazyky mi celkem jdou 🤔